

Aleg. 80.

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego o przedłożeniu rządowem tyczącem się ustawy dla Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zaprowadzającem zmianę w ustawie z 8. Grudnia 1881. Dz. Ust. kraj. Nr. 71 o używaniu ogierów, prywatną własnością będących, do stanowienia.

Wysoki Sejmie!

Powody do zmiany §. 4. ustawy o używaniu do stanowienia ogierów, prywatną własnością będących, uznała Komisya gospodarstwa krajowego za słuszne, z wyjątkiem ostatniego ustępu tegoż paragrafu.

Ostatni ten ustęp wywołał dłuższą dyskusję, w której zdania, sprzeciwiające się pozostawieniu ostatecznej decyzji licencyonowania ogierów, samemu zastępcy komendy stadników, przemogły. Komisya więc wnosić będzie przyjęcie całego §. 4. z opuszczeniem tylko ostatniego ustępu.

Uzupełniając to przedłożenie rządowe, wnosi Komisya gospodarstwa krajowego, za zgodą c. k. Rządu także zmianę §. 2. w mowie będącej ustawy, a to w tym kierunku, by nie wiązać tak władz rządowych jak i samych hodowców do niedogodnych terminów zimowych dla oględzin ogierów, ale pozostawić wyznaczenie owych terminów dogodniejszych każdorazowo władzy wykonawczej.

Dłuższe doświadczenie, trudności napotymane z powodu nieraz dalszych podróży koni większą już wartość przedstawiających, po złych drogach w porze zimowej dla oględzin komisyjnych, są powodami wymownie przemawiającymi za wprowadzeniem owych zmian w ustawie z dnia 8. Grudnia 1881.

Komisya przeto wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Dołączony projekt do ustawy.

We Lwowie, dnia 9. Października 1888.

Zastępca przewodniczącego:

Edward Jędrzejowicz.

Sprawozdawca:

Zamoy ski.

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zaprowadzająca zmiany w ustawie z d. 8. Grudnia 1881. Dz. ust. kraj. Nr. 71. o używaniu do stanowienia ogierów, będących prywatną własnością.

Zgodnie z Uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Paragraf 2. i paragraf 4. ustawy z dnia 8. Grudnia 1881. Dz. ust. kraj. Nr. 71. mają w przyszłości brzmieć jak następuje:

§. 2.

Ktokolwiek życzy sobie uzyskać dla ogiera licencję na nadechodzący okres stanowienia, obowiązany jest zgłosić się z tem żądaniem ustnie lub pisemnie w terminie drogą rozporządzenia wykonawczego ustanowionym, do politycznej władzy powiatu, w którym zamieszkuje.

Na podstawie wniesionych zgłoszeń ustanawia e. k. Namiestnictwo odpowiadającą ilość komisyj, do licencyonowania ogierów i w stosownym czasie poda do publicznej wiadomości za pośrednictwem powiatowych władz politycznych i zwierzchności gminnych (obszarów dworskich) miejsce urzędowania każdej komisyi, równie jak termin publicznie odbyć się mającego licencyonowania.

§. 4.

Komisya uznać może jedynie te z pomiędzy przedstawionych jej ogierów za zdadne do stanowienia, względem których okaże się przy rewizyi, że są zdrowe, nie mają żadnej wady dziedzicznej, że się kwalifikują do rozplodu i odpowiadają rasom i typom krajowym.

Komisya ma wyrazić wymienić w karcie licencyjnej, do jakiego rodzaju klaczy lub dla jakiej rasy uznaje ogiera za odpowiedniego.

Do licencyonowania, a w szczególności do powzięcia uchwały o zdadności przedstawionego ogiera potrzeba — z wyjątkami w dalszych ustępach przewidzianymi — obecności przynajmniej trzech członków komisyi. Uchwała zapada większością głosów; przy równości głosów staje się uchwałą to zdanie, za którem głosuje przewodniczący.

Jeżeli jest tylko dwóch członków obecnych, natenczas mogą oni także dokonać licencyonowania, jednak ważną uchwałę tylko wtedy powziąć, gdy się co do zdatości lub niezdatności do rozplodu dotyczącego ogiera zgadzają. W razie niezgodności rozstrzyga ostatecznie Namiestnictwo, względnie udziela lub odmawia licencji w imieniu komisji licencyjnej dla dotyczącego ogiera.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.